

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1 10
Pol leta 20
Četrt leta 1 10

Pri oznanilih in tako tudi pri „stanih“ se plačuje za navadno tistop-
no vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " " 2 "
6 " " " " 3 "

Za več črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „rreh kron“ na starem trgu in v mnski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Kaj bo na Hrvaškem?

Politično življenje na Hrvaškem začelo je poganjati kali, katere ne prinesejo — bojimo se — bratskemu narodu dobrega sadu. Razmere tam so tako čudne, nasprotja med strankami tako velika, da ni videti, kakšen bo konec tega prepira. Nadejamo se radi tega, da ustrezemo našim naročnikom in čitateljem, ako jim o tem uprašani nekoliko črtic podamo.

V saboru so tri stranke: narodna, nezavisna in pravna. Prva stoji strogo na podlagi pogodbe sklenene med Madjari in Hrvaško. Ona podpira sedanjo vladu, a kolikor nam mogoče soditi, ni priljubljena pri narodu, ter jo le ta dolži, da je kriva vedno večjega siromaštva in propada na političnem, gnotnem in moralnem polju. Radi priznavamo, da nam ni mogoče razsoditi, je-li to opravičeno ali ne, kajti hrvaških listov nimamo na razpolago, opiramo se le na besede mož, ki razmere na Hrvaškem dobro poznajo. Ta stranka ima v saboru veliko večino, dve tretjini glasov. Toda iz tega ne da se sklepati, da je tudi večina naroda za njo, saj je znano, da je tudi na Kranjskem še pred nekimi leti 6 otkov ljudstva imelo večino v deželnem zboru. Pomenljiva je v tem oziru izjava nekega tržaškega nemškega lista, da se imenuje stranka narodna, ker nima naroda za seboj.

Odgovarjajoča na kraljev reskript naglašala ta stranka v svoji adresi že gori označeno stališče, vendar je primorana tudi ona poudarjati, da se je pogodba večkrat prelomila od Madjarov na škodo Hrvatov ter da se Madjari premalo ozirajo na gnotne koristi hrvaškega naroda. Nadeja se pa, da odstrani ogerska vlada potom regnikolarne deputacije označene pomanjkljivosti.

Nezavisna stranka je izdelala posebno adresu do kralja, v kateri poudarja, da pogodba z Oggersko se mora predugaciti oziroma odstraniti. Ona pripoznava sicer dualizem, to je razdvojenje države v avstrijski in ogerski del, a hoče, da bi bila Hrvaška le toliko odvisna od Oggerske, kolikor je Oggerska od Avstrije. Hrvaška imela bi torej le istega kralja kakor Oggerska ter bi z Oggersko vred pošiljala svoje zastopnike v delegacije v Beč ali v Budapešto, inace pa bi bila gospodarica v lastni hiši, katera bi sama uredovala svoje finance, svoje šolstvo, svoje ceste, železnice itd. Ta stranka šteje le 15 poslancev in je pri zadnjih volitvah zgubila nekoliko sedežev.

Pravna stranka pod vodstvom Davida Starčevića je že močnejša in šteje 25 mož. Pri zadnjih volitvah je mnogo sedežev pridobila, kar svedoči, da se Starčevićovi nazori po Hrvaškem zmirom bolj širijo. Pri meščanih in pri ljudstvu — zdi se — je zelo priljubljena, to pa posebno radi tega, ker ima čiste roke in ji je blagor naroda istinito pri srci. Bojuje se pa proti vladi in narodni stranki na tak način, kakoršen ni v navadi v ustavnem življenju nobenega naroda. Izobraženi svet ji to zelo zameri, to je tudi krivo, da nima toliko simpatij, kolikor bi jih inace imela.

Tudi ta stranka sestavila je svojo adresu do cesarja. V njej poudarja v prvi vrsti, da je nagodba z Oggersko protivna zgodovinskemu in narodnemu pravu hrvaške kraljevine na očitno propast naroda in dinastije, radi tega je pravna stranka noče priznati. Uverjeni, da je odkritosrčnost nasproti vladarju najsvetejša dolžnost vsakega državljana, hočejo zastopniki te stranke povedati odkritosrčno, kar narod želi. Adresa razpravlja potem obširno zgodovino hrvaškega sabora in naglašala, da so bili vsi sabori od leta 1861 nepostavni, da je po nepostavnem volilnem redu izvoljena skupščina leta 1867 pod banom Rauchom prisiljeno pripoznala zvezo Hrvaške z Oggersko. Take pogodbe, ki niso sklenene s saborom, v katerem sedé zastopniki vseh hrvaških dežel, so neveljavne. Adresa poudarja dalje slabo gnotno stanje Hrvaške, v katero jo je dovedlo ogersko slabo gospodarstvo, toži o visokih davkih, neopravičenih prodajah graničarskih gozdov itd. Na to preide na strašne zatožbe Madjarov in med drugimi naglašala, da tako postopanje sili hrvaško ljudstvo do skrajnih sredstev za svoje osvobodjenje. Konečno toži, da so Hrvatje prelivali krv za zemlje, katere so bile njihove, a ne samo, da ni bil jim povrnena oni del, katerega so si prisvojili Turki, ampak še drugi deli se jim pridržavajo: Dalmacija, Štajerska, Kranjska, Koroška, Istra, Reka in Medjunaurje. Kraljevina hrvaška je raztrgana, njena prava so pogažena, narodna čast oskrunjena, ustava je uničena.

Povedali smo že, da je bilo postopanje Starčevićeve stranke vedno odločno, ostro; napadi na nasprotnika taki, kakoršni niso v navadi v ustavnem življenju drugih narodov. V zadnjem času so se taki napadi — opravičeni ali ne, o tem nočemo soditi — vedno bolj množili in vršili so se v saboru prizori, kakoršnih ni še ustavni svet čul. To in druge okoliščine razdražile so narodu stranko, a ta razdraže-

nost je priklopila pri obravnavi adresnih načrtov do vrhuna in je rodila sad, ki nastane za Hrvaško lehkoo osodepolen. Ko je namreč stranka prava hotela prečitati svoj adresni načrt, zabranil je to predsednik Hrvat in sejo hitro zaključil. Drugi dan je protestiral proti ti adresi in dolžil stranko veleizdaje. A stranka je zahtevala dokazov ali preklie in kor ni hotel predsednik temu zahtevanju zadostiti, nastal je tak hrup in ropot v saboru, da je bila groza. Na narodno stranko in bana so padale psovke kakor toča. Vrh vsega so pa Starčevići izrečno objavili, da ne dopustijo zborovanja, dokler predsednik svojih besedij ne preklie.

Da bi zborovanje omogočila, poprijela se je narodna stranka sredstev, ki morajo ugonobiti ustavno življenje. Ne v saboru, timveč v klubovi seji je sklenila, da se izključi 15 udov pravne stranke iz sabora in da se jim zabrani vhod v .ornico po žandarjih. Ta privatni sklep so najprej izvedli in šu le potem v saboru odobrili in sprejeli. Za Boga svetega, kam pridemo, ako sme večina sabora neprijetno manjšino kar od zborovanja odstraniti? Kaj bi nastalo, ko bi se večina zopet razkrojila ter manjšino zopet izbacila itd.? Na zadnje je bil v saboru še predsednik, vladin zastopnik in jeden poslanec. Res je, da ni bilo zborovanje mogoče, a kdo je temu kriv? Kako more narodna stranka v lastni pravdi soditi, da je njen predsednik korektno postopal? Pogoditi bi se morala s pravno stranko na vsak način in na noben način bi ne smela bacniti je iz sabora; to je bilo poslilstvo in bi došlo lahko do strašnih dogodkajev.

To je sprevidela tudi nezavisna stranka, katera je skupno zapustila sabor, potem ko je poslanec dr. Mazara svoj adresni načrt nazaj vzel in v imenu svoje stranke sledečo izjavo dal: „Ker 25 okrajev nima svojih zastopnikov v saboru (10 Starčevićancev je blodobodno zapustilo dvorano), ni zbor več sklepčen. Ker sem uverjen, da sabor nima dosle pravice sklepati postav, dokler ni polnoštevilen, dovolite mi, čestlita gospoda, da svoj predlog umaknem in v imenu svojih somišljenikov povem, da se toliko časa ne udeležimo obravnave v tej zbornici, dokler ne bo sabor polnoštevilen“.

Ker šteje ta stranka 15 udov, manjkalo je v saboru 40 poslancev. Večina je potem obravnavala svojo adresu, ne da bi jo bil kdo motil. Predsednik je zatrjeval, da je sabor legalen (postaven), a temu ni baje sam veroval; ban je stranki javno v seji obe-

LISTEK.

Prazgodovinske najdbe pri Sv. Luciji.

Sv. Lucija na Tolminkem postala je zadnja leta zelo imenitna med starinarji in začela se je primerjati Hallstadt u Gorenjem Avstrijskem ter Vačam na Kranjskem. Na prvem mestu našli so l. 1846. velikansko groblje (pokopališče), kjer so malo po malem že nad 900 grobov odkrili in prav tako so pred malo leti zasledili jednako pokopališče v Vačah na Kranjskem. Nekateri učenjaki so hoteli hitro vedeti, da so to keltski grobovi. Ali čim dalje se jednaka groblja proti jugu odkrivajo, tim bolj gine vera v keltski izvir teh starin. Sedaj je stopila tudi naša Sv. Lucija v to kolo in zato je neobhodno potrebno, da seznaumo tudi slovensko občinstvo z imenitnostjo in pomenom teh najdeb.

Kakor je znano, našle so se prve starine pri Sv. Luciji že l. 1845., ko so neko njivo prekopavali, in pozneje, ko so zidali novi farovž. Vsak kmet vé pripovedovati, da se na Mirišči, kjer stoji cerkva sv. Mavra (primeri: Maurus-murus in „mirišče-zid“), in okolo njega nahajajo pod zemljo sledovi poslopij in zidin. Tudi se pogostoma izkopavajo sreberni in bakreni denarji, železuo in bronasto orodje, posode in opeke z ilovice itd. Še l. 1882., ko so kopali šolski vrt, našli so temelj neke hiše z lepo sestavljenim ognjiščem in umetno pokritim vodotokom, iz česar

se dá sklepati, da so morali tedanji prebivalci že precej izobraženi biti.

Vse te, na desni strani Idrijce izkopane starine pričajo, da je bila na tem mestu nekdanj rimska naselbina, ali pa da je vsaj še ob času rimske vlade po naših deželah (tore morda še do polovice V. stoletja po Kr.) na Mirišči obstajala karnijska naselbina. To sledi zlasti iz tega, ker so najdeni denarji iz dobe rimskih cesarjev, večinoma od Avgusta, potem Marka Avrelija (161-180) in Aleksandra Severa (222-234). Starejših starin, iz predrimske dobe, do sedaj še nihče ni našel na desni strani Idrijce in jih brčkone tudi ne najde, ker, ako je morda tudi že pred Rimljani na Mirišči bila naselbina, bila je izvestno tako neznatna in siromašna, da je naslednja rimska doba izbrisala o njej vsak sled.

Iz druge dobe pa so izkopanine na levi strani Idrijce, v njeni „Na Ograjnici“, na malem južno od Sv. Lucije ležečem pologu, skoro 90m in nad Idrijco in blizu 220m nad morjem, tore više nego leži cerkva sv. Mavra z druge strani. Na Ograjnici začel je bil kmet Jožef Štrukelj h. št. 46 že okolo l. 1850. zemljo razkopavati in pri tej priložnosti našel je mnogo velikih prstenih loncev (okolo 50?), ki so bili med neobdelanim kamenjem postavljeni, ter z ogljem, kostmi in zlomljenimi bronastimi izdelki se zemljo ured napolnjeni. Kmet je skoro vse te stvari zavrgel, ker ni poznal njih vrednosti. Le nekateri najlepši in najdragocenejši starinski predmeti

prišli so v roko ranjkega prezasluznega župnika Tomaza Rutarja († 1876.), ki jih je potem skrbno shranil in razumnim učenjakom pokazal. Ti ostanki so: dva roba bakrenih kotlov („situlae“) s povrazom (Heukl), kos lepega, s krasnimi pikami, črtami in zarekami ozaljšanega kotlovega trebuha; več bakrenih prstenov, katerim se še pozna, da so bili pozlačeni; bronast „tutulus“ (t. j. polokrogel, diademu podoben glavnik;) mnogo biserov s slonove kosti in z ilovice; jedna zapona za obleko („fibula“), ki predstavlja moža vodečega voz s tremi konji (morda podoba solučnega boga Belena?) in slednjič dve prav lepi, še nekoliko pozlačeni zaponi, od katerih je imela vsaka še po tri, nekdanj pozlačene kroglice.

Te starine obrnile so pozornost učenjakov na groblje pri Sv. Luciji. Slavna „centralna komisija za iskanje in ohranjenje umetnih in starinskih spomenikov“ na Dunaji dala je g. dr. P. Bizaru podporo, da je mogel začeti znanstveno preiskavanje omenjenega groblja. L. 1880., 2. septembra začel je kopati „na Ograjnici“ in našel je v malo dneih nad 70 grobov, v katerih so se poznali ostanki sežganih trupel. Poskušal je na več mestih kopati, ali brez posebnega uspeha. Zato je mislil, da se na Ograjnici nič več ne nahaja in ustavlil je svoje delo l. 1881. Septembra meseca letošnjega leta pa je začel dr. Marchesetti ob stroških tržaškega muzeja na tistem mestu kopati in našel je še blizu 200 grobov, z lonci ali brez njih, in preobilo starinskih predmetov podobnih onim gore imenovanim. In delo še ni dovršeno, ker se brčkone

tal svojo ljubezen in podporo, a pri vsem tem je imel sabor le kratko življenje. Po adresnem načrtu sprejela je narodna stranka jednoglasno še načrt zakona, da se odstrani za tri leta svoboda gleda časopisja, to je se odstranijo porotne sodnije v zadevi časopisja, ter voščeti si poslanci narodne stranke „sretan put“, razšli so se na vse strani, sabor je bil zaključen, ne da bi bil imel priliko obravnavati proračun za leto 1885. Tako je sedaj na Hrvaškem: dežela je izsesana, ljudstvo gladno, manjšini so usta zaprta in svoboda tiska odstranjena. Kaj bo?

Rafjino ličje

(Raffa-Bast) kot izvrstno vozilo pri požlahtnovanju sadnih dreves.

Vsakemu kmetovalcu, kateri se samo količjak ukvarja s sadjarstvom, je predobro znano, kako velik vpliv imata mazilo in vozilo pri požlahtnovanju dreves na njih uspevanje in razvijanje.

Ako se količjak potrudimo na deželo, posebno po naših hribih, da si ogledamo, kako in s čem mažejo in vežejo prosti kmetovalci sadna drevesa pri požlahtnovanju, moramo v resnici čuditi se, da se še kaj prime. Mnogi rabijo za vozilo celo navadne beke ali trte in za mazilo navadni mah in vozno mazilo (kolenski šmir).

Bolj umni in napredni sadjarji rabijo navadno lipovo ličje, katero smo do zdaj gotovo za to opravilo smatrali kot najbolje. V novejšem času so pa počeli rabiti z jako dobrim uspehom tako imenovano „Rafjino-ličje“; posebno zaslugo za razširjanje tega izvrstnega ličja med ljudstvom na Češkem in Moravskem ima pa gotovo vrtnar France Wojtischek v Češki Ajhi (Böhmisch Aicha), ker on ga je tako rekoč počel prvi rabiti in drugim priporočati; kdor ga je naročil in rabil, se je precej prepričal, da je to ličje najbolje vozilo izmed do zdaj znanih in gotovo tudi najcenejše. Tudi pisalec teh vrstic je naročil meseca avgusta 5 kilov tega ličja za okulacijo dreves. Tudi jaz moram zdaj po svoji lastni skušnji priznati, da se s tem ličjem delo prav naglo in z jako dobrim uspehom opravlja. Rabi se pa to ličje lahko kot vozilo pri vseh raznih načinih požlahtnovanja dreves.

Prav tako ga morem tudi priporočati pri drugem in tretjem vezanji trt, ker tudi tukaj se delo prav dobro in naglo izvršuje. Z enim kilom se more prav lahko 2000-3000 dreves požlahtniti, in ker stane kila samo 80 kr., je to ličje gotovo najcenejše vozilo. Predno ga pričnemo rabiti, nam ni treba drugega storiti, ko to da ga v vodo vtaknemo, in namočimo; potem se da precej rabiti.

To ličje si usojam še posebno našim gospodom učiteljem priporočati, ker mi je iz lastne skušnje znano, koliko je to vredno pri požlahtnovanju dreves, posebno se pri nežni mladini, ako jim človek more tako vozilo v roke podati, s katerim se ta posel lahko in spretno opravlja.

Kdor bi želel to ličje videti ali tudi za poskus

še pod vso njivo (do sedaj se je razkopal le njen vrat) nahajajo grobovi, ki se pa letos še niso mogli načeti zaradi pridelkov, ki so v njivi rastle.

Lonci z ostanki sezganih trupel, ali pa tudi odprti grobovi z jednako usebino leže brez posebnega reda, mali in veliki, priprosti in imenitni med seboj pomešani, 90 cm do 2 m. globoko pod zemljo. Nekateri grobi so obdani s kamenjem, drugi pa leže v sredi same zemlje, toda pokriti so vendar navadno ali se skrilami, ali pa še celo z velikanskimi ploščami. Lonci so navadno zelo primitivno brez lončarskega kolesa izdelani, z debele ilovice, pomešane z ogljem in bliščučevim, razdrobljenim vapnencem. Zavoljo tega ni nobeden cel ali nepoškodovan, ker jih je že zemljina vlažnost razpustila in njena teža zdrobila. Kljub vsej previdnosti ni bilo mogoče nobenega celega lonca izkopati, kar je obžalovanja vredno, ker imajo nekateri med njimi večjo keramično (lončarsko) važnost, nego bise na prvi pogled mislilo. Način, kako in iz kakšne tvarine so izdelani, spričuje zadosti, da niso bili iz Italije prinešeni, nego na mestu od domačih lončarjev izdelani.

Lonci so različno veliki. Čim večji so, tim več starin nahaja se v njih in tim imenitnejša je bila oseba, katere ostanki so v njih shranjeni. Največji do sedaj izkopani lonec je 70 cm širok, in v njem so se našli najdragocenejši ostanki (jedna lepa bronasta situla, fibula z lokom in obešenimi kroglicami, mnogo prstenov itd.) V nekaterih loncih in grobih pa se niso našla nikaka lepota in starine: Da, po nekodih bilo je še pepela in sezganih kosti tako malo, da se ni moglo določiti, so li to ostanki otroških trupel, ali pa samo po neprevidnosti raztrešeni deli na drugem mestu položenih mrtvaških ostankov. Ker so grobovi brez lepoticij pomešani med onimi bogatašev, koji hranijo več ali manj starih spomenikov, vidi se, da pri Sv. Luciji niso mnogo ločili med bogatimi in ubožnimi ter da so vse križem pokopavali, držeč se načela: smrt zjednači vse!

(Dalje pride.)

dobiti, predno ga sam naroči, naj se obrne do podpisanege. Adresa na onega vrtnarja se glasi: Franc Wojtischek, vrtnar. P. Böhmisch-Aicha.

F. Žepič.

Dopisi.

Izza Svete Gore, 3. novbr. — (Nemške solze po slovenski zemlji.) Kako se med Nemci voda kalj, resnica preobrača, in dela za nemški „šulverein“ ter za nemštvo na Slovenskem, nam kaže v 8. letošnjem zvezku berlinske „Gartenlaube“ spis, polen grenkih solz po slovenski zemlji z napisom: „Ein verlorenes deutsches Land“ (zgubljena nemška dežela). Prava lisica ja ta F. G. Adolf Weiss, ki je spisal oni članek.

Najprej zdihuje po srečnih časih, ko so se glasili nemški govor, nemška pesen, nemška pravljica po Kranjskem, Goriškem, po Istri in tam po Furlaniji. Ko smo l. 1866. konečno prespali velikonemške sanje, pravi omejnjeni gospod, nismo še mislili na to, da bi nam nekega dne one pranemške dežele — Kranjsko, Goriško i. dr. — skušal izpuliti slovenski narod, ki šteje komaj 11/4 milijona duš, ki je brez zgodovine, brez lastne omike tako zadovoljno životaril. Kedo bi mislil, nadaljuje, da zdajci, ko so Nemci Metz in Strassburg pridobili, se jim bo izgubljela pranemška zemlja, Slovenija. Pač ras hudo!

Ko se je naveličal izdihovati po izgubljenih vojskah, po izgubljenem tisočletnem posestvu, popisuje divno krasoto kranjske dežele, da bi v nemških srcih vzbudil kes po zamujenem delu ter unel goreč sklep, rešiti, kar je mogoče.

Ljubljana je pisatelju posebno pri srcu. Hudo mu dá slovenska govorica po mestu, slovenski napisi itd. In ti potuhnjeni meščani! Pisatelj jih je nagovarjal nemški, a oni so mu porogljivo odgovarjali slovenski, kakor da bi ne znali dati nemškega odgovora. Oh, nekdanje mesto „Laibach“, središče nemške kulture, postalo je „Ljubljana“, ki ima biti glavno mesto „slovenskega kraljestva.“

Ta ljubitelj Slovencev prehodil je po železnični progi na križem kranjsko deželo ter opisuje njene imenitnosti in lepoto. Žge in peče ga oživljajoči se slovenski duh, hladi se pa z nemškimi graščinami, z nemškimi imeni mest in trgov: Laibach, Krainburg, Wartenburg, (škoda, da ne tudi z nemškimi napisi na c. k. učiteljskem izobraževališči, zidanem za časa spravne vlade.) O kako dobro bi možu bilo pri srcu, ko bi vedel, da v najnovejšem času se še množe taka imena, n. pr. Bogenegg, Bauchenegg. Pa kratka je ta tolažba, pisatelja zopet v srce boli slišati v onih pranemških trgih in vaseh, kako pranemci Pfeifer-ji, Maier-ji, Eggert-i govore slovenski. Pranemci prerodili so se v trde Slovence. Kedo bi se ne jokal! Na Kranjskem je le še 30.000 Nemcev, v vsem Primorju pa komaj 12.600. Kam pridemo! Kmalu bo beseda o starih „nemških državnih in zveznih deželah“ le še zgodovinska pravljica.

Slovinci so bili nekdanj le hlapci in dekle, še le današnje dni so se spomnili, da hočejo politiko delati. Nesrečna prevzetnost! In kedo je vsega kriv? kedo je nadražil Slovence zoper Nemce? kedo je uzrok, da ne živé mirno med seboj Slovinci in Nemci, in da se mehki in upogljivi „vindiš-ljudje“ niso popolnoma pomčili? kedo? Jezuit! O kaj vsega si kriv ti jezuit. „Gartenlaube“ trdi, da jezuit je neštete (pač res neštete) trume evanđeljskih nemških meščanov prisilil deželo zapustiti, njihova posestva dobili so pa „katoški Vendi.“ Tudi nemški kmetje in večina nemške inteligence je menda bila pregnana. Mogočni jezuit! pridi nam še zoper današnje jude na pomoč. Pisatelj vendar pristavlja, da zgodovina onih žalostnih dogodb je še nepisana. Od kod lje vsevednemu Weissu znana, ni povedal.

Nemci na Češkem, Moravskem, Gorenjem in Srednjem Štirskem in na Koroškem se rešijo Slovincov, a boji se pisatelj, da slovenski pritlikovci brez zadostnih šolskih knjig, brez zgodovine, brez lastne omike, katerih slovstvo obsega komaj edno drobno knjigo, se postavijo na svoje noge proti Nemcem, proti očetom dežele, kateri imajo bratov nad 50 milijonov. Mirni in upogljivi Slovinci, kaj počenjate zoper svoje nemške očete? Predrzní otroci!

Tako toči Weiss v „Gartenlaubi“ solze po izgubljenih pranemških deželah po Kranjskem, Goriškem in Primorskem. Pod zvezdico pa kaže svojim rojakom, katerim je nad zvezdo unel hrepenenje izgubljeni Sloveniji, pot rešitve rekoč, da odesejenik za Nemce na Kranjskem je že došel, namreč „avstrijski šulverein“. Koučuje pa oni odstavek z besedami: „Morda vendar napoti to, kar je tukaj rečeno, nemško misleče milijonarje v Avstriji, da svojo mošujo bolj na široko odprejo za tako blagodejni „nemški šulverein“, ki za tekoče leto potrebuje najmanj 30.000 gold.“

Take prijatelje imamo v Nemcih. Pač srečni mi ubogi Slovinci. Čez Adrijo steguje po nas lačni Italijan svoje roke, od severa pa Nemec zdihuje po nas, hoté nas pritisniti na svoje „očetovsko srce.“ Narodič brez omike, brez zgodovine itd., zmiran — in vendar tako zažoljen svojim sosedom!

Iz Brd, 19. okt. V številki 41. cenjene „Soča“ je dopisnik iz Brd resnično popisal letošnji pridelek v grozdju. Opomnil je zraven, kedaj bode cesta Gradec Verhovlje do Govnjač odprta. S tem je hotel najbrže reči, da bi se že lahko rebula po njej vozila. Primerjal je to z jajcem, ki se predolgo kuha, ter tožil, da Bog nas reši takih kuharjev. Z dopisnikom se jaz popolnoma njemam — pač Bog nas reši takih kuharjev! Ali žalibog ne rešimo se jih tako kmalu. kajti kuhar je še le komaj leto nastopil; predno preteče 12 mesecev, jajce še razpoči in videli ne bode mo ni jajca ni lupine in tudi ne bomo imeli več v spominu ceste čez Gradec. Nevesta, ki se ženinu ponuja, vse obeta, da bode ubogljiva in možu pokorna, da bode spoštovala njegove stariše itd.; pa glej, komaj pride v hišo, se šo začne s tasto in taščo pipirati. Enako se godi tudi z obljubami, ki so bile storjene v šolski sobi neke briske občine 22. junija 1883. Reklo se je takrat, da cesta se že v istem letu začne. Malo po malem se zgublja dim; in kjer se jajce kuha, ne bode ni ognja ni dima in tudi jajca ne več. Posestniki briski, stopite na noge, tirjajte, kar se vam je obljubilo, saj tudi naši sosedge iz Vipave, katere smo volili v cestni odbor, so za stvar vneti. Pripravljeni so šmiraj poprijeti se dela, za kar jim moramo biti hvaležni.

Iz Jageršč, 1. nov. — Sprejmi, druga „Soča“,

kratko poročilo iz našega samotnega kota, kako smo sprejeli (uže čez leto dni zapuščen) brez dušnega pastirja) novega duhovnika. V dan 31. oktobra bil je jako vesel za našo „gorsko Švico“, kakor bi nekteri radi rekli. Ob kaki 3. popoldanski uri pripeljal se je naš novi dušni pastir, ki je do sedaj služboval kot I. kaplan v Cirknem, v družbi v. č. g. dekana, II. kaplana in drugih odličnih spremljevalcev iz Cirkna, na Želin. Po prisrčnem slovesu od dražih spremljevalcev, nastopil je naš novi dušni pastir v družbi z dvema možema težavno, uro dolgo pot v reber proti Jagerščam, kjer smo ga med prijetnim pritrkovaujem zvonov in pokanjem možnarjev veselo pričakovali. Sprejeli smo ga pri slavoloku, okinčanem s primeruim napisom, slovenskimi zastavicami in lepim vencem, ki so ga spleta naša vrla dekleta. Pred slavolokom je pričakovala novega gospoda šolska mladina, kjer mu je mala deklica v imenu vse šolske mladine poklonila lep šopek; potem so ga pozdravili in nagovorili naši občinski zastopniki, za njimi so naši mladeniči pod vodstvom g. organista zapeli primerno pesmico v pozdrav. Na to smo šli skupno v cerkev, po kratkej molitvi pred Najsvetejšem pa v farovž, kamor je č. g. povabil občinske zastopnike in pevce. Po gostoljubni postrežbi in kratkih napolitnicah zapeli so pevci še nekaj lepih pesmic; potem smo se zadovoljni in veseli razšli, želeč novemu duhovniku iz srca ljubo zdravje in vse dobro in da bi srečno in zadovoljno mnogo časa med nami ostali. V to pomozí Bog!

Politični pregled.

Oči avstro-ogerske države obrnene so sedaj v Budapešt, kjer so zbrane delegacije. V finančnem odseku avstrijske delegacije je minister vnanjih zadev grof Kalnoky razkladal, kakšno politiko tira on z vnanjimi državami. Povedal je, da so razmere z vsemi državami prijazne, osobito je država v ozki zvezi z Nemčijo in živi v najboljšem prijateljstvu z Rusijo in Italijo, kar je poročstvo miru. Rekel je dalje, da misli vlada z Grško skleniti trgovsko pogodbo, da bo strogo preiskovala pritožbe proti avstrijskemu Lloyd v Trstu, kjer so se različne nerednosti vršile. Minister upa, da bodo kmalu izplačane odškodnine v Aleksandriji, na deja se, da se Turčija glede orientalnih železnic uda pritisku Evrope, in na interpelacijo grofa Hohenwarta o afriški konferenci izjavil je, da se snide 15. novembra v Berlinu in da bode Avstrijo tam zastopal poslanec na berlinskem dvoru. Inače delujejo različni odseki delegacij prav pridno, da rešijo svojo nalogo in poročajo o različnih strokah skupnih zadev ter stavijo zbranim delegatom nasvete.

Takoj po sklepu delegacij snide se državni zbor, zadnjikrat v sedanji sestavi. Čaka ga mnogo dela: rešiti bo moral pristojbinski zakon, civilni pravdni red, delavski red, zakon o urejenju galiških rek in opravljenik zbornice poslancev.

Stedilna komisija, ki se je že pred petimi leti sestavila in ni potem nobenega znamenja življenja od sebe dala, izdelala je svoje predloge in poročala je o njih naravnost cesarju. Ti so dvojne vrse, taki, ki jih vlada more izvesti

brez dovoljenja državnega zbora, in taki, katerim je treba privoljenja postavnih zastopstev. S prvimi bi se dosti ne prihranilo, a z drugimi moralo bi se mnogo uradov opustiti.

Češki namestnik baron Kraus je poklican k cesarju v Gödöllö, da poroča cesarju o položaji na Češkem in o zadnjem zasedanji češkega dež. zbora. Baron Winkler je tudi poklican na Dunaj.

Hrvaški sabor bil je za nedoločen čas zaključen, ko je sprejel še načrt zakona o odpravi porotnih sodnij v zadevi časopisov in tiska.

Na Nemškem zanima še vedno najbolj volitev v državni zbor. Volitve so končane, vendar je treba še 176 ožjih volitev. V obče se potrjuje, da so liberalci zgubili tal, socialisti pa pridobili.

Iz Sudana prihajajo za Angleže neprijetne vesti, da je general Gordon ujet in da je mesto Kartum padlo, vlada je pa izjavila v parlamentu, da to ni res.

Domače in razne vesti.

Preč. g. dr. Ivan Flapp, škof poreško-puljski, odpeljal se je pretekli terek na Dunaj, kjer je bil večera, 6. t. m., pri papeževem nunciju navadni kanonični proces (cerkvena obravnava) zaradi prihodnjega razglasenja (prekonizacije) v Rimu, ki se bo vršilo v bodočem konsistoriji drugi teden. Kot prič je peljal seboj svoja sošolca č. g. Lenarda Siona, vikarja prvostolne cerkve, in č. o. Marka Cristofoletija, kapucina v Gorici.

Imenovanja. Kanclist pri c. k. okrožni sodnji v Gorici, Ferdinand Zigoi, je imenovan vodja pomočnih uradov pri isti c. k. okrožni sodnji. Okrajne sodnje pristav (adjunkt) Miha Gabrijelčič je prestavljen na svojo prošnjo iz Labina (Albona v Istri) v Tolmin. — Avskultanta Karol Kovačič in Ahil Calogorgio sta imenovana pristava okrajnim sodnijam, prvi v Tolminu, drugi v Komnu.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici priskrbelo si je bilo 2. novembra t. l. izvrševaje sklep lanskega občnega zbora slovesno črno mašo pri sv. Antonu pod Kostanjevico za svoje umrle družstvenike. Ob 9. uri stopil je preč. g. dr. Anton Alanič, profesor bogoslovja, s primarno asistenco pred altar ter je daroval Bogu nekrvavo daritev v tolažbo umrlih bratov. Na koro so peli in odgovarjali družstveni pevci, večinom iz Šempetra, katerim gre vsa hvale za njih trud in požrtvovalnost, pod vodstvom g. Mervica. Razen predsedništva navzroč so bili tudi udje društva in družine nekaterih družstvenikov, katerim se je videlo, da jim je tako cerkveno opravilo prav po volji. Slava odbora, ki se spominja, da družabniki potrebujejo razen človeške tudi božjo pomoč za srečno uspevanje tu in tam.

Vernih duš dan in dnevi pred njim in za njim bili so krasni. Oba praznika in v ponedeljek slo je mnogobrojnega ljudstva na obe goriški pokopališči, novo in staro. Grobovi bili so okinčani na obeh, a vidi se, da staro pojemna in da novo raste. Novo pokopališče bilo je zaradi lepega vremena in neštevilnih raznovrstnih vecev bolj vrta ko pokopališču podobno. Število obiskovalcev, ki so se svojih ranjkih spominjali, po njih zalovali in za nje molili, bilo je prej večje nego manjše od drugih let.

Goriška čitalnica se je veselo probudila iz navadnih počitnic, ki trpe o letnem in jesenskem času, ter je začela razmišljavati, kako bi svoje ude pred koncem društvenega leta zopet zbrala k prijetnemu večeru, lepi narodni veselici. Po dosedanjih posvetovanjih namerava prirediti 15. t. m. lepo besedo z igro, deklamacijo, godbo in plesno zabavo. Take besede se začnajo navadno o pričetku zime, torej bi imeli tu znamenje, da zdaj začne zimski sezona (čas).

Ljudska posojilnica v Gorici (via Ascoli, h. št. 1), s katero je združena tudi hranilnica, sprejema hranilne vloge v vsakršnem znesku ter plačuje od njih obresti po 4%, od sto na leto. Kdor naloži denar v to hranilnico, ga dobro shrani in ob enem pomaga narodu, ker posojilnica poseja kmetom za male obresti, da jih reši uderuških rok. Rojaki, podpirajte zavod in narod z obilnim pristopom in s hranilnimi ulogami.

V terek, 11. t. m., bo pred tukajšnjo c. k. okrožno sodnijo obravnava proti I. M. zaradi močenja javnega miru, toženemu, da je pomazal cerkev čč. oo. frančiškanov na Kostanjevici, ko je nameravalo slovensko bralno in podporno društvo v Gorici blagosloviti svojo zastavo meseca julija t. l., — in proti štacunarju A. F., toženemu, da je plačeval v ta namen, da bi se godili neredi ob omejenih priložnostih. Slovenci in Italijani so radovedni, kaj priinese obrav-

Srečkanje. Dne 31. oktobra t. l. so bile izsrečkane pri tukajšnjem deželnem odboru sledeče obligacije zemljiščno - odveznega zalog (vse v starem denarju):

I. obligacije z odrezki: št. 87 in 212 po 50 gld.; št. 219, 544, 981 in 1022 po 100 gld.; št. 204 za 500 gl.; št. 322 za 1000 gl.; št. 50 glaseča se na 1000 gl. je izsrečkana le za 560 gld.; od ostalih 440 gl. se izplača 40 gl. v denaru, za 400 gl. se pa izdajo 4 obligacije po 100 gld.

II. obligacije s črko A: št. 82 za 230 gl. cerkev sv. Lovrenca v Kazljah; št. 92 za 800 gld. farna cerkev v Gradišči; št. 112 za 110 gld. farna cerkev v Bolci; št. 124 za 200 gl. cerkev sv. Janeza v Cepovanu; št. 125 za 520 gl. občina Terc (Terzo); št. 168 za 8730 gl. župnija Solkanska; št. 172 za 4690 gld. goriški verski zalog; št. 174 za 1200 gld. občina Barka; št. 197 za 70 gl. cerkev sv. Nikolaja v Gorenjem Cerovem; št. 208 za 590 gl. cerkev sv. Janeza v Gorici; št. 333 za 1900 gl. goriški verski zalog; št. 436 za 4400 gl. župnija v Pervačini.

Te obligacije bo izplačevala deželna denarnica od dne 30. aprila 1885. naprej v zneskih preračunjenih v avstrijski veljavi s premijo po 50/0 vred, kakor določuje §. 3. ministerskega ukaza od dne 31. julija 1855. (drž. zak. 1 št. 136, stran 536.)

Te obligacije ne bodo donašale od 1. maja 1885. naprej več obrestij; svota in premija izplačujeta se proti posebnim nekolekovanim pobotnicam in to še le, ako se jima priloži dotična obligacija. Obligacijam črke A pridjeti se morajo tudi še plačilne obrestne pole, katere so do sedaj stranke v svojih rokah imele.

III. Obligacije: št. 210 za 50 gl.; št. 726 za 100 gl.; št. 28 za 500 gl.; vse z odrezki; dalje obligacije črke A: št. 246 za 800 gl.; št. 301 za 640 gl. in št. 319 za 70 gl. bile so že izrečkane v poprejšnjih dobah, pa od strank še vedno ne realizirane (proti plačilu oddane).

Samomor, Tukajšnji nadporočnik Bora se je ustrelil s pištolo pretekli terek popoldne; v četrtek so ga pokopali. Nekateri pravijo, da se je usmrtil vsled ameriškega dvoboja. (Amerikanski dvobojniki imajo navedo, da vadljajo; kogar vadlja zadene, mora sebe umoriti. Strašno!) Drugi pa trdijo, da se je B. umoril, ker je bil sit življenja. Mož 26 let, premožnih roditeljev, brez dolgov — pa sit življenja! Ne umemo.

Kako prijazno jesensko vreme imamo sedaj v Gorici, nam kaže cvetoč divji kostanj na „briskem trgu“ (tako mu pravijo naši domači ljudje), ali na „piazza della pescheria“, kakor so ga imenovali naši mestni očetje. Kostanj je ves bel od samega cvetja, prav kakor bi bilo spomladi.

Tukajšnje bolnišnico usmiljenih bratov obiskal je prevzvišeni knez nadškof Alojzij predpretekli teden; vsacega bolnika je prav prijazno nagovoril in ga tolažil, končno izrekel je upanje, da bodo čč. bratje tudi za naprej z ljubeznijo, potrpežljivostjo in usmiljenjem, kakor do sedaj, skrbeli za bolnike.

Žrebanje efektne loterije, prirejene na korist društvu „Narodni dom“, obstoječe z raznih kupljenih in darovanih stvari, bo 31. decembra 1884. Rojake, katerim bije srce za to narodno podjetje, vabimo, naj si kupijo dotičnih srečk, ki se dobivajo po 1 gl. ena.

V Dornbergu bo imel g. Ernest Kramar, deželni popotni učitelj kmetijstva za Primorsko, v nedeljo 16. t. m. popoldne po kršanskem nauku predavanje o kmetijstvu. Zavedni Dornberžani in sosedje se udeležijo gotovo v prav obilnem številu koristnega govora. Pri takih shodih imajo kmetovalci priliko, da se med seboj pogovarjajo o pridelkih in o načinu, kako jih zboljšati, kakor tudi da poprašajo g. učitelja za svet v rečeh, ki so jim nejasne. S popraševanjem in posvetovanjem se marsikaj zvé, pa tudi prašalec sam se kaj spomni, na kar prej ni mislil, dasi mu je bilo morda pri rokah ali pred očmi. Tudi kmetovalcu je potreben napredek, da bo mogel prenašati velika bremena, ki se mu z vseh strani nakladajo.

Iz Lokovca se nam piše: Kultura žgane ilovce, opeke, premagala je zadnji „farovž“ pod slamnato streho na Goriškem. Dne 27. oktobra t. l. se je namreč lokovski č. g. vikar naselil v popolnoma predelano stanovanje. Prilica stanovanje pod slamnato streho je spremenjeno v prav lično poslopje s korčevim krovom. Zahvalnica za srečno dovršeno delo in blagoslovljenje novega farovža se je vršilo prav slovesno z asistenco bližnjih sosedov.

Slovenska čitalnica v Cerovem priredi v nedeljo po sv. Martinu 16. t. m. ob 6. uri zvečer veselico s petjem, govorom, deklamacijo, igro in tombolo. K obilnej udeležitvi vabi odbor.

Tržaška čitalnica se prav živo giblje ter skrbi v prvi vrsti, da se njenim udom gibčnost ne zgubi. V ta namen razposlala jim je okrožnico, v kateri naznanja plesne in plesne vaje od 15. nov. t. l. do 14. febr. prihodnjega leta. Veliki ples bo 7. febr.; na plesne zabave zabajajo gospodi v črni obleki e

čno zavrtnico, na veliki ples pa s črno obleko in belo zavrtnico. Nadejamo se, da tudi v drugem oziru tržaška čitalnica ne bo zaostajala, ampak da bo v resnici središče in ognjišče, okolo kateraga se bo v zimskih večerih zbiral slovanski svet tržaški. Na zdari

Za rečanske pogorelce sta darovala: Neimenovani 1 gl., Borodinov 1 gl.; s preneskom vkup 8 gl. Može, katerim je mošnja polna in srce ne prazno, naj se potrudijo podariti ubogim pogorelcem, kar so namenili, kajti zima se bliža in pomoč je tim bolj potrebna. Opravištvu „Soče“ je pripravljeno sprejemati vsakršne doneske ter odpošiljati jih na svoje mesto.

„Učiteljsko društvo“ za furlanski oddelek gradiškega okrajnega glavarstva snujejo učitelji goriške Furlanije po izgledu svojih slovenskih tovarišev. Združevanje vidi se povsod in v vseh strokah, tudi učiteljstvu more biti le v korist in povzdigo.

„Slovensko biblioteko“ bota izdajala knjigarja Ign. žl. Kleinmayer in Fed. Bamberg v Ljubljani. Prvi zvezek bo obsegal drugo pomnoženo izdajo pesmij našega pesnika Simona Gregorčiča. Do božiča bo prvi zvezek uže tiskan.

„Slovan“, ki z mirno in dostojno besedo opisuje razmere na Slovenskem, kakoršne so, bil je dvakrat zaporedom zasežen (št. 44. in 45.) in ni mu bilo dovoljeno, da bi izšel v drugi izdaji. Po konfiskacijah onih ljubljanskih listov, ki zastopajo narod, bi bilo soditi, da živimo za časov Auersperga; a državni šematizem (imenik državnih uradov in uradnikov) nas uči, da to ni res. Kranjci naj vztrajajo; uradniki, katerim slovenski listi niso po volji, ako ne hvalijo vseh njih dejanj, pridejo in odidejo, narod pa vedno ostane. Kranjci so prebili še huje čase, prebijejo tudi te; ali truditi se je treba, da se narod politično ne demoralizuje, ker to bi bilo huje od vseh ran, katere so nemškutarji kranjskim Slovincem prizadejali.

Prijateljem lepega cerkvenega petja javimo, da se pokojnega skladatelja Avgusta Lebana „Pobožni vzdih“, latinska maša za sopan, alt, tenor in bas uže tiska in da pride ta mesec na svetlo, oskrbljena s slovenskim, laškim in nemškim naslovom in predgovorom. Ta maša se glasi v pravem cerkvenem duhu ter bolj nego katero drugo muzikalno delo Avgusta Lebana dokazuje, da je imel (po izreku slavnega muzikalnega kritika, profesorja dr. Hanslicka) pokojnik res „warme Empfindung und ein hübsches melodisches talent“ (gorko čut in lep melodijozni talent). „Pobožni vzdih“, katere hvalijo priznani strokovnjaki, nodijo ono blaženo pot, katere ugaja duhu cerkvenemu in narodovemu, in prepričani smo, da se s to mašo obistinijo besede pokojnega skladatelja, kateri je pisal v svoji razpravi „o cerkveni pesni“ tudi sledeče: „Le po tem takem smemo se nadejati dneva, ko se povrne čut za postavo in red: naše cerkve bodo zopet polne in polno — in sladkoneče petje iz tisoč grl bo pretresalo svete prostore budeč in vekšajoč našo pobožnost in gorke molitve na čilih svojih krilih noseč do Božjega prestola.“

Maša stoji 60 kt., po pošti 65 kr. Naroča se pri uredniku pokojnikovih glasbotvorov: Janku Lebanu, učitelji v Lokvi (Corgnala, via Divača).

Strokovnjak g. Danilo Fajgelj piše o tej maši sledeče: Mašo pokojnega Avgusta Lebana sem skrbno pregledal in moram trditi, da je — izvzemši malo mest — v strogo cerkvenem duhu zložena; tu pa tam je pa kar strogo Cecilijanska. Nij se bati, da bi kak sitnež kaj ugovarjal... Jaz sem prepričan, da bi bil Avgust, ko bi živel, postal strog Cecilijanec; to kaže njegov opus I., ki je tako strogo pisan, da v oni dobi se niti nobenemu slovenskemu glasbeniku še sanjalo nij, kaj takega pisati. Harmonizacija je na kachih mestih naravnost drzna, a povsem pravilna ter kaže, s kakšno lahkoto je Avgust premagoval harmonične zapreke brez škode lepoglasja. Maša je vredna, da se pridno študira.“

Nadejati se je po tem takem, da se osobito slovenski gg. učitelji, duhovniki in organisti v obilem številu naročijo na to mašo; s tem bodo na najlepši način slavili spomin prerano umrlega nadarjenega skladatelja!

J. J.

Listnica uredništva. G. dop. iz Brd: Ali mislite, da smo pozabili, kar smo vam rekli: prostora ni bilo, danes bi vam bili sprejeli pa še dva dopisa, ker je bila — suša, kakor nami vidite. — G. dop. iz Grgarja: Da bo v Grgarji sv. misijon od 9. do 16. t. m. smo že naznanili:

Na mnogih tolažečih znamenjih sočutja v teh dneh bridkega žalovanja se najsrčneje zahvaljuje predrage umrle matere tužni sin

FRANC SCHAFFENHAUER,
c. k. gimnazijski vodja v p.

Naznanilo.

Da se zabranijo vsakere zmote, javljam s tem, da ne dajem na prodaj svojega blaga ni v mestu ni na deželi in da ni nikdo pooblaščen te . mojem imenu storiti.

Ob enem uljudno naznanjam, da moja prodajalnica je samo

v Raštelji h. št. 7.

nasproti loterijski nabiralnici.

Spoštovanjem
Anton Potatzky.

Prodajalnica Papirja M. COPPAG

v Gorici

(prej Ed. Seitz, v semeniški ulici.)

Zaloga kancelijskega, pismenega in vojnega papirja

C. kr. priv. papirnice v Podgori.

Zaloga šolskih knjig iz c. kr. zaloge šolskih knjig na Dunaji;

voščne svete iz obdarovane Baden-jeve svetišče

Dalje priporoča svojo bogato zalogo slededečega blaga, katero prodaja na debelo in na drobno:

Priprave za razne šolske namene, za risanje, pisanje, za pisarnice in za dom; — bogato zbirko, kupčijskih in odpisnih (kopirnih) knjig, odpisnih stiskalnic, notesov, in vseh v trgovini potrebnih pripomočkov; — različno vezane molitvene knjige v raznih jezikih; — tiskarnice za cerkveno, šolsko, uradno, občinsko in privatno rabo. — Za tehnike in šole: Vsake vrste papirja za risanje, risalno orodje, risalne deske, ravnila, trikote, obočna črtala najtineje akvarelne barve, oljnati papir in platno za obrise, milimeterpapir itd. itd. — Izvrstno je založen z mnogovrstnim papirjem za pisma v zavojčkih iz slovečih doinačih in mostranih papirnic. — Zaloga zemljokrogov (globov), telurijev z lunarijem v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku za zemljepisni poduk iz učilne tvornice J. Felkel-a in sina. — Za bukveze lepenco (karton) vsake debelosti, angelško platno, barvan papir itd.

V prodajalnici se sprejemajo naročila za kupčijske knjige po lastni napovedi, vsakovrstno črtane in vezane; potem za vrezlajne pečatov, kolkov, pečatnih mark vsake vrste in vse to po najnižih tvorniških cenah.

Lepopisne knjižice vsakovrstne lirane iz finega papirja, 100 listov po 75 kr.

Gotov pomoček.

Vsadko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj

gotovi **ROBORANTIUM** (pomoček, da brada raste,)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, lusknasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnjenju. Delujehitro. Izvirne steklenice razposilja po 1 gl. 50 kr., steklenice za poskušnjo po 1 gl. I. Grölich v Brau. Zalogo: v Gorici: Cristofolletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Malve; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolestiti v glavi, kar se lahko dekaže se spričevali in zahvalami. NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska veda Grölichova, gotova pomoček zoper vsakršno bolestvo zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in jezika, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

VINO NA PRODAJ.

1884.	leta	belo vino	rezno	hektoliter	10 gl.
1883.	"	"	"	prav prijetno	12 gl.
1879.	"	"	"	"	16 gl.
1875.	"	"	"	"	22 gl.
1868.	"	"	"	"	60 gl.
1884.	leta	pristni	tropinovec	"	30 gl.
1884.	"	"	slivovec	"	40 gl.

Jesip Kravagaa

v Pruji (Pettau), Štajersko

V najem

se dá hiša št. 87 z gospodarskimi poslopji, zemljiščem, gostilnico in prodajalnico tabaka v Svetem (Suta) pri Sv. Tilhu pri Komnu na Krasu. Natančneje pové posestnik

Anton Kovačić.

Salonska oblačila gold. 25-65.

ZALOGA

robe in novih oblek

po poštenu ceni za vsak stan duhovski, vojaški, civilni.

Kar se naročuje, se prav hitro izdela

V LASTNI KROJAČNICI.

Obrazci se pošiljajo zastoj na ogled.

Na Travniku nasproti kosarni.

M. POBERAJ.

Zimske hlače gold. 3-16.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

izvršuje vsakovrstna dela od najpriprostejših do najkusejših po nenavadno nizki ceni, ker je bogato založena z najnovejšimi črkami in kinči, z brzimi tiskalnicami itd. itd.

Naročila se točno izvršujejo.

ODPRT JE RESTAURANT DREHER

na Travniku, h. št. 16.

Da bi zadostil želji, katero so mnogi izrekli, očločil sem se odpreti

NOV RESTAVRANT,

v katerem se bo prodajalo izključljivo le moje

Marčno pivo iz Klein-Schwechata.

Izročil sem točenje spretnemu krčmarju, gospodu Antonu Zindler-ju, ki bo znal pridobiti si naklonjenost slavnega občinstva z dobrimi vini, z izvrstno kuhinjo in z vestno postrežbo po prav nizkih cenah.

V nadi, da se dobrohotno pozdravi tudi to moje podjetje, podpisujem se

z odličnim spoštovanjem
A. DREHER.

V Gorici, 22. oktobra 1884.

V imenovanem Restaurantu bo vsako nedeljo in sredo glasben koncert tukajšnje vojaške godbe.